

Kőríz Imre

Mekkora

Mekkora házat kell rendelnie az építetőnek,
engedélyeznie a hivatalnak,
terveznie az építésznek,
építeniük a munkásoknak,
kerülgetniük a járókelőknek,
hogy minden este kigyulladhassanak
geometrikus pontfényfeladványai
az anyám ablakára kívülről vetített kis maketten!

Hány száz tonnát kell a hideg gőzből feltorlaszolni
és megtartani az égen, egy másik megyében,
hogy ha felér a lifttel,
a hungarocelltáblákba pólyált vasbeton házszalag fölött
meglássa a felhők barokk karfiolzását!

És ezeken anyám a szomszédaival is osztozik,
mert a látvány demokratikus,
a felhő demokratikus,
anyám demokratikus,
a világ demokratikus,
a művészet az, ami a kisajátítókat szolgálja,
lop a világból,
és zsákmányát a kisajátítók falára akasztja,
plafonjára festi, ujjára húzza,
azokéra, akik nem tudják aranyá nézni a fényt,
tiepolóivá az eget,
gauguinivé Tahitit.

Célok és akadályok

Anyám újságjában olvasom, hogy egy floridai nő két ikerpárt is szült egy év alatt.
Egy férfi arra kérte a bíróságot, hadd rendezze el a gyerektartási perét kardpárbajjal.
Elpusztult egy bozótűzből kimentett koala, mert kulacsból itatták.

Valaki húsz éven át mindennap készített magáról egy szelfit.
Mark Hamill törölte magát a Facebookról.
Felmérés született arról, hogy hova érdemes ölebbel utazni.
Mindenből lehet valamit tanulni.

A koalák például a vizet is az elrágcsált eukaliptuszból nyerik,
és csak keveset isznak, lehajtott fejjel, különben a tüdejükbe megy.

Közben a Tejút felmérhetetlen kakaóscsigája folyamatosan forog önmaga körül,
külső spirálkarján a Napja körül tekerő Föld övén pörgő Holddal, amelyen
Armstrong lábnyoma olyan pályát követ, mint egy karikába görbített dugóhúzóban
tekerő fűrő.

De valami hiányzik ezekből a dimenziókból.

Nem, ó, nem a társadalmi vagy a lélektani összefüggés,
hanem, mint tegnap este egy drámaírói mesterkurzus bevezetéséből megtanultam,

a cél és az akadály.

Célok és akadályok bemutatása nélkül, mondja a mester,
a lét szakadatlan állapotserűségével szemben megszólalni csak újságírás.

Itt az idő tehát letenni az újságot, kiinni a narancslevet,
felöltözni és önvizsgálatot tartani
a céljaink és akadályaink tekintetében.

Nem tudom, anyám hogy van vele, de én könnyen megúszom
legközelebbi céloommal, ezzel a verssel, a hangtalan csengettyűvel,
amelynek néma falát csendben veri kis csákányával valami fáradhatatlan démon.

Borvíkend

Felhívott anyám, támadt egy ötlete,
ami ritkaság, de hát általában nem is vagyok rájuk vevő,
mert szinte mindig rosszul sülnek el.
Borkóstoló a piacon. Nem érdekelt.
Nem szeretem, amikor mindenért mindig
külön fizetni kell.
És tulajdonképpen a bort sem szeretem,
csak felismerem benne a különbségeket,
értek hozzá, vagy legalábbis
értettem egy időben,
csak aztán annyit fejlődött az egész,
hogy elment mellettem ez a bordolog.
Nemet mondtam.
Annyit fejlődtem, hogy elmentem anyám mellett,
nem értek hozzá, nem ismerem fel benne a különbségeket,
pedig szeretem, és kétségbe ejt,
hogy milyen kevés időnk van már együtt.

Az is főleg ilyen telefonbeszélgetés,
személyesen általában
csak zsörtölődésáriák, a panasz recitativói.
Egyszer kiszámoltam
a még egymás társaságában eltölthető időt:
hónapjaink vannak hátra.
El kellett volna mennem, gyorsan hajtat mosni
– anyám leül egy padon, megvár, őt érdekli –,
nem pedig ezt irkálni itt,
vagy ha már mégis, akkor legalább
egyes szám második személyben, neked,
anyám.

Takács Boglárka

Testamentum

De ki vesz magához
egy marék földet, hogy felnevelje,
és ki hallgatja el, hogy van a föld alatt,
aki csak azt remélte, ott is létezik halál,
ki veszi fel, amit az Isten elejtett,
ki veszi a bátorságot, hogy ő
majd nem ejti el, ki hordja ki másnak a bűnét
és ki szüli meg, ki teszi tisztába,
ki ad neki ruhát, ki eteti és ki itatja meg,
ki fogja kézen a bizonytalanságot,
és ki kíséri hazáig a bűn örököseit,
ki gyógyítja be azokat a sebeket,
amiket a felhőszakadás az égen ejt,
és ki mondja ki, hogy van az ég alatt,
akit a teremtés eleve száműzött,
ki vállalja, ha kell, hogy kövekként
a háta mögé hajtja az egészséget, ki marad
akkor is, ha mint tetemek, hevernek
az idők végéig mozdulatlanul,
és ki teszi fel a következő kérdést?